

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Hajba Tamás pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Slezák Tamás ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. szeptember 2. napján kelt 5.P.20.540/2009/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 nap alatt megfizetni az alperesnek 50.000,- (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a 100 %-os arányban peresztes felperes pártfogó ügyvédi munkadíja a felperest terheli.

A felmerült 480.000,- (Négyszáznyolcvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes keresetében 8.000.000,- forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mert ingatlanát az alperes nem a valós forgalmi értéken szerezte meg. Álláspontja szerint neki a lakása elvesztéséből 4.000.000,- forint kára származott, míg az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben egészségkárosodás következett be, ezen a jogcímen 4.000.000,- forintot igényelt.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte elsődlegesen arra hivatkozással, hogy ítélt dologról van szó, másodlagosan a felperesi követelések elévülésére hivatkozott.

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 250.000,- forint perköltséget. Megállapította, hogy a kereseti illetéket az állam viseli, valamint a pártfogó ügyvéd munkadíja a felperest terheli.

Ítéletének jogi indokolása szerint a **helység 1-i** ... hrsz-ú lakóház, udvar, gazdasági épület megnevezésű ingatlan korábban 1/1 arányban a felperes tulajdonát képezte. A felperes tartozásai miatt az ingatlanra a Tatabányai Városi Bíróság mellett működő önálló bírósági

végrehajtó végrehajtási jogot jegyzett be, majd az ingatlant 1999. március 25. napján értékesítette.

Az ingatlan lakottan került árverési értékesítésre, a kikiáltási ára 600.000,- forint volt. Az ingatlan tulajdonjogát árverési vétellel 600.000,- forint vételárért az alperes szerezte meg. Az árverési értékesítés után az alperes felhívta a felperest, hogy az ingatlanból költözzön ki, de erre a felperes nem volt hajlandó. Ezt követően az alperes 1999. május 20. napján embereket bérelt és a felperes összes ingóságát elszállította.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a P.20.461/2001/21. számú ítéletében megállapította, hogy a felperes kiköltöztetése jogellenes volt, ezért kötelezte az alperest illetve a II.r. alperesként perbe vont Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-kapitányságot az elveszett ingóság ellenértékeképpen 407.000,- forint vagyoni, 50.000,- forint általános és 500.000,- forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság a Pf.V.26.899/2001/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a felperes általános és nem vagyoni kártérítés iránti igényét elutasította.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta.

A felperes kereseti kérelme az ingatlan elvesztésével kapcsolatos igény tekintetében a káresemény bekövetkezésekor, tehát 1999. május 20. napján vált esedékessé. A felperes egészségkárosodással kapcsolatos igényét a korábbi perben az elsőfokú bíróság vizsgálta, a felperes egészségkárosodását a pszichés állapotában bekövetkezett állapotromlásban jelölte meg, de ezen kereseti kérelmét a Legfelsőbb Bíróság fenti ítéletével bizonyítottság hiányában elutasította.

A Ptk.324.§.(1) bekezdése értelmében a követelések öt év alatt évülnek el. A 326.§.(1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

A megyei bíróság álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy követelését menthető okból nem tudta volna érvényesíteni, ezért a megyei bíróság megállapította, hogy a felperes mindkét kereseti kérelme elévült.

A Ptk.325.§.(1) bekezdése szerint az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak megváltoztatását és a keresetének történő teljes helyt adást.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján. Hangsúlyozta, hogy a felperes követelése nyilvánvalóan elévült. Igényt tartott a másodfokú perköltség megfizetésére is.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp.256/A.§. (1) bekezdés f./ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és az alábbiak szerint alaptalannak találta.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság ítéletében az általa meghivatkozott indokok és jogszabályi rendelkezések alapján helyesen állapította meg, hogy a felperes kártérítési igénye elévült.

A perbeli esetre a Ptk.324.§.(1) bekezdésében meghatározott öt éves elévülési idő az irányadó. A Ptk.326.§. (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

Az elsőfokú eljárás adatai alapján helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy a felperesnek az ingatlan elvesztésével kapcsolatos 4.000.000,- forint kártérítési igénye a káresemény bekövetkezésekor, tehát az ingatlan 1999. május 20. napján történt elvesztésekor vált esedékessé. Ettől számított öt éven belül kellett volna a felperesnek az ezzel kapcsolatos igényét érvényesítenie, de a keresetlevelét csak 2008. április 15. napján nyújtotta be a bíróságra.

Az előzményi iratokból megállapítható, hogy a felperes által hivatkozott egészségkárosodás már 2001.évben fennállt, így az ezzel kapcsolatos igényérvényesítés öt éves határidejét a felperes szintén elmulasztotta.

Ezért a megyei bíróság helyesen és okszerűen állapította meg, hogy a felperes követelése mindkét igény vonatkozásában elévült, figyelemmel arra, hogy az elévülés nyugvására, valamint a megszakítására sem került sor. A Ptk.325.§.(1) bekezdése értelmében pedig elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

Mindezen indokok alapján az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes teljes egészében pervesztes lett, ezért az alperes felmerült másodfokú perköltségét ő köteles megfizetni a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján, amelynek összegét az ítélőtábla a 32/2003.(VIII.22.) IM. számú rendelet 3.§.(5) bekezdése alapján állapította meg.

A másodfokú eljárásban a felperest pártfogó ügyvéd képviselte, ezért az ítélőtábla a Pp.87.§.(2) bekezdése alapján megállapította, hogy a 100 %-os arányban pervesztes felperes köteles viselni a pártfogó ügyvéd díját, amelynek összegét a Jogi Segítő Szolgálat fogja megállapítani.

A peres eljárásban a felperes teljes személyes költségmentességben részesült, így a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. §. (1) bekezdése és 14.§-a szerint az állam viseli.

Győr, 2010. évi március hó 18. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró